Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLII. — Wydana i rozesłana dnia 31 sierpnia 1878.

112.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z d. 25 sierpnia 1878,

tyczące się zaprowadzenia przekazów pocztowych w obrocie między monarchyą austryacko-węgierską z jednej a Francyą i Algierem z drugiej strony.

§. 1.

Od dnia 1 września b. r. w obrocie pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską z jednej a Francyą i Algierem z drugiej strony używane być mogą przekazy pocztowe pod następującemi warunkami.

§. 2.

Kwota każdego pojedynczego przekazu w kierunku do Francyi i Algieru nie może wynosić więcej nad 150 zł. w. a. a w odwrotnym kierunku więcej niż 375 franków, przyjmuje się zaś i wypłaca w monarchyi austryacko-węgierskiej moneta papierowa austryacka, we Francyi i w Algierze franki w złocie.

Walutę austryacką papierową zamieniają na walutę złotą francuską i odwrotnie austryackie urzędy pocztowe wymiennicze, zostające w bezpośrednim związku z francuskiemi urzędami pocztowemi, podług kursu, jaki w danym czasie będzie miała na gieldzie wiedeńskiej 20-frankówka w złocie.

§. 3.

Opłata od przekazów pocztowych z monarchyi austryacko-węgierskiej do Francyi i Algieru, która pobierana będzie od posyłającego, wynosi:

Od kwot aż do 25 zł. w. a. 25 c. w. a.
„ „ nad 25 aż do 50 zł. w. a. — zł. 50 c. w. a.
„ „ „ 50 „ „ 100 „ „ „ 1 „ — „ „ „
„ „ „ 100 „ „ 150 „ „ „ 1 „ 50 „ „ „

i składać należy tę opłatę zawsze z góry, mianowicie zaś od przekazów opiewających na kwoty nad 25 zł. przez przylepienie znaczków uzupełniających w odpowiedniej wartości po prawej stronie blankietu przekazowego.

W kierunku z Francyi lub Algieru do monarchyi austryacko węgierskiej opłata od przekazów pocztowych wynosi 20 centymów za każde 10 franków, jakoteż za każdą część tej kwoty.

§. 4.

Do przekazów pocztowych, przeznaczonych do Francyi i Algieru, używać należy osobnych blankietów z napisami niemiecko-francuskiemi i wyciśniętym znaczkiem na 25 c., których na teraz dostać można tylko w c. k. urzędach pocztowych.

Nabywanie i porachowanie odbywa się według urządzeń powszechnie istniejących.

Odcinek blankietu, stosownie do oznaczeń, które zawiera, nie może być użyty do żadnych więcej uwiadomień pisemnych, prócz do napisania kwoty przekazanej, adresu oddawcy i daty.

Adresat może go odłączyć. Na samym blankiecie oddawca napisać ma adres głoskami łacińskiemi, kwotę cyframi, złote zaś także głoskami łacińskiemi, w walucie papierowej austryackiej, w tem miejscu przekazu pocztowego, które na to jest przeznaczone.

To, co się wpisuje, nie może być ani skrobane ani poprawione.

Ustęp pod miejscem zakreskowanem, przeznaczony do wpisania wymiany waluty papierowej na franki i centymy, zostawić należy wolny.

§. 5.

Przekazywanie drogą telegraficzną i żądanie, aby doręczono przez umyślnego, nie jest dozwolone; natomiast oddawać można przekazy pocztowe z dopiskiem: „poste restante“.

§. 6.

Kwota przekazana odebrana być musi najpóźniej w przeciągu trzech miesięcy od dnia wygotowania przekazu pocztowego, w tym urzędzie pocztowym, na który przekaz opiewa i posłanie go do innego urzędu pocztowego miejsca mieć nie może.

§. 7.

Z przekazami pocztowemi, oddanemi na pocztę w monarchyi austryacko-węgierskiej, przeznaczonemi do Francyi lub Algieru, które dla jakiejkolwiek przyczyny powrócą, postępować się będzie jak z przekazami powracającemi z krajów tutejszych, tylko dopiski, tyczące się zamiany monety, będą na nich przekreślone. Złożona kwota zwrócona być może na żądanie oddawcy, za kwitem i odebraniem rewersu podawczego, w innym razie przekaz pocztowy przedstawiony będzie przełożonej c. k. dyrekcyi pocztowej.

Kwoty nie reklamowane przepadają po upływie trzech lat od dnia wygotowania przekazu.

§. 8.

Gdyby przekaz pocztowy, do Francyi lub Algieru przeznaczony, nie doszedł, lub po doręczeniu zginął lub uległ zniszczeniu, natenczas można żądać wygotowania duplikatu lub zwrotu kwoty.

W tym celu oddawca, przedstawiając rewers podawczy i potwierdzenie pisemne od adresata, jako przekaz go nie doszedł, albo jako po doręczeniu zginął

lub uległ zniszczeniu, podać ma za pośrednictwem poczty podawczej prośbę, którą przełożona dyrekcya poczt przesłać ma do c. k. ministerstwa handlu.

Oznajmić jednak należy oddawcy, że francuska administracya pocztowa wymaga pięciomiesięcznego okresu do przekonania się o niewątpliwości żądania.

§. 9.

Obrót przekazowy z Francyi i Algieru do monarchyi austryacko-węgierskiej odbywać się będzie tymczasowo podług dwóch systemów, których wybór zostawia się posyłającemu, a mianowicie:

a) Podług tak zwanego systemu awizacyjnego, który wyłącznie jest teraz we Francyi praktykowany. W systemie tym właściwy przekaz (zlecenie) wygotowuje urząd pocztowy podawczy, wydaje go oddawcy a ten posyła go adresatowi, podczas gdy urząd pocztowy wypłacający dowiaduje się od urzędu pocztowego podawczego o złożeniu pieniędzy tylko z doniesienia o emisyi (avis d'emission), w którym wymieniony jest urząd pocztowy u którego kwotę złożono, urząd pocztowy, który ma ją wypłacić, kwota złożona we frankach i centymach, tudzież imię i nazwisko odbiorcy, jakoteż płacącego;

b) podług systemu zaprowadzonego w monarchyi austryacko-węgierskiej, w którym posyłający pisze przekaz a urząd pocztowy, odbierający pieniądze, posyła go urzędowi pocztowemu, mającemu je wypłacić, do załatwienia urzędowej czynności bezpośrednio.

§. 10.

Kwoty wyrażone na uwiadomieniach o emisyi a względnie na prostych przekazach we frankach i centymach, zamienione będą przez c. k. urzędy pocztowe wymiennicze z franków (w złocie) na walutę papierową austryacką i urzędnik zamieniający, który za dokładność zamiany jest odpowiedzialny, napisze wynik zamiany na odwrotnej stronie uwiadomienia o emisyi a względnie prostego przekazu czerwonym atramentem, wyciśnie cechę daty i podpisze się wyraźnie.

§. 11

Jeżeli wygotowanie i inne własności uwiadomienia o emisyi a względnie prostych przekazów, nie podlegają żadnemu zarzutowi, natenczas proste przekazy doręczone i wypłacone będą z ostrożnościami przepisanemi dla obrotu wewnętrznego; uwiadomienia zaś o emisyi będą zachowane i dopiero za stawieniem się adresata w czasie właściwym, który za pokwitowaniem oddać musi przesłane mu przez posyłającego zlecenie, jakoteż wymienić dokładnie nazwisko i mieszkanie posyłającego, wypłacane będą, jeżeli kwoty, tudzież liczby zlecenia i uwiadomienia o emisyi ściśle się z sobą zgadzają i jeżeli niema nic wyskrobanego, żadnych dodatków itp.

Wiedzieć także należy, iż brzeg wycięty uwiadomienia o emisyi, który stanowi całość sznurową z blankietem zlecenia, powinien zgadzać się z wyciętym brzegiem zlecenia.

Tylko wtedy, gdy adres odbiorcy będzie dokładnie podany i posyłki pocztowe dla niego przeznaczone, doręcza mu listowy krajowy, doręczone być może adresatowi także uwiadomienie o emisyi razem z kwotą, za oddaniem pokwitować się mającego zlecenia i opłaceniem przepisanej należytości za doręczenie, pod

warunkiem, że wzmiankowane wyżej ostrożności, mianowicie co się tyczy wymienienia posyłającego, będą ściśle zachowane.

W każdym razie kwota wypłacona będzie tylko w sumie zamienionej na walutę austryacką.

§. 12.

Jeżeli wypłacenie podlega zarzutom, wypłata będzie wstrzymana, przekaz prosty a względnie zlecenie będzie od adresata odebrane za datowanem potwierdzeniem odbioru i prosty przekaz a względnie zlecenie razem z uwiadomieniem o emisyi po zanotowaniu ich w książce nadchodzących posyłek, odesłane zostanie za pośrednictwem przełożonej dyrekcyi pocztowej do c. k. ministerstwa handlu.

Jeżeli zaś zlecenie wypłaconem być nie może dla tego, ponieważ nazwisko i mieszkanie posyłającego nie jest adresatowi wiadome, zlecenie będzie mu zwrócone z nadmienieniem, że wypłata nastąpić może tylko po dokładnem podaniu, kto posyła.

Jeżeli wypłata nie może nastąpić dla tego, ponieważ uwiadomienie o emisyi jeszcze nie nadeszło, urząd pocztowy reklamować będzie natychmiast uwiadomienie o emisyi a zarazem oznajmi adresatowi, że kwota przekazana wypłacona będzie dopiero po nadejściu uwiadomienia o emisyi a względnie po nadejściu reklamowanego duplikatu.

§. 13.

Jeżeli przekaz prosty lub zlecenie z Francyi albo Algieru, adresatowi właściwie doręczone, przed odebraniem kwoty zginie lub ulegnie zniszczeniu, tenże żądać może wygotowania duplikatu i w tym celu podać ma w prośbie wystosowanej do właściwej dyrekcyi pocztowej kwotę w walucie francuskiej, nazwisko i dokładny adres posyłającego, jakoteż dzień oddania na pocztę.

§. 14.

Zlecenia i proste przekazy *poste restante*, które po upływie trzech miesięcy od dnia oddania na pocztę, nie będą zrealizowane, jakoteż przekazy proste, doręczone a w tym przeciągu czasu nie odebrane, wypłacone być mogą tylko za szczególnem upoważnieniem, które udzielać będzie c. k. ministerstwo handlu.

§. 15.

Przelanie (indos) przekazu pocztowego przez odbiorcę pierwotnie wymienionego na trzecią osobę, nie jest w monarchyi austryackiej dozwolone.

Adresat przeto nie może robić użytku z rubryk na napisanie przelewu, które na odwrotnej stronie blankietów francuskich na zlecenia i przekazy proste są jeszcze aż do dalszego rozporządzenia pozostawione.

§. 16.

Oddawcy zaręcza się, że sumy przez niego złożone, będą wypłacone.

Unger r. w.

113.

Patent cesarski z dnia 28 sierpnia 1878,

tyczący się zwołania sejmów krajowych czeskiego, galicyjsko-lodomeryjsko-krakowskiego, dolno i górno-austryackiego, salzburskiego, styryjskiego, karyntyjskiego, kraińskiego, bukowińskiego, morawskiego, szląskiego, tyrolskiego i vorarlberskiego, goryckiego i gradyskiego, tudzież sejmu miasta Tryestu z okręgiem.

My Franciszek Józef Pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

król węgierski i czeski, król dalmatyński, chorwacki, slawoński, galicyjski, lodomeryjski i illiryjski; król jerozolimski itd.; arcyksiążę austryacki; wielki książę toskański i krakowski; książę lotaryński, salzburski, styryjski, karyntyjski, kraiński i bukowiński; wielki książę siedmiogrodzki; margrabia morawski; książę górno i dolno szląski, modeński, parmański, piacencki i gwastalski, oświęcimski i zatorski, cieszyński, friaulski, dubrownicki i zadarski, uksiążęcony hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; książę na Trydencie i Bryksenie, margrabia górno i dolno łużycki i istryjski; hrabia na Hohennemsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd., pan na Tryeście, Kottarze i windyjskiej marchyi; wielki wojewoda województwa serbskiego itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejmy krajowe galicyjsko-lodomeryjsko-krakowski, kraiński, gorycki i gradyski, tudzież sejm krajowy miasta Tryestu z okręgiem zwołują się na dzień 12 września b. r.; sejmy krajowe czeski, dolno i górno-austryacki, salzburski, styryjski, karyntyjski, bukowiński, morawski, szląski, tyrolski i vorarlberski na dzień 24 września b. r. do miejsc zebrania się ustawą przepisanych.

Dan w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia 28 sierpnia tysiąc ośmset siedmdziesiątego ósmego, Naszego panowania trzydziestego roku.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Stremayr** r. w. **Glaser** r. w. **Unger** r. w.
Chlumecky r. w. **Pretis** r. w. **Horst** r. w. **Ziemiałkowski** r. w.
Mannsfeld r. w.

114.

Rozporządzenie minist. sprawiedl. z d. 28 sierpnia 1878,

tyczące się legalizacyi dokumentów sądownie lub notaryalnie wygotowanych albo uwierzytelnionych w stosunkach z królestwem włoskiem.

C. k. Rząd austryacki i Rząd królewsko włoski zgodziły się, aby wzajemne ułatwienia, które na zasadzie wymiany deklaracyj ministeryalnych ddo. Wiedeń 7 lutego 1874 i ddo. Rzym 21 marca 1874, we względzie legalizowania dokumentów istnieją i na terytoryum austryackiem stosowane są w okręgach Sądów krajowych wyższych tryestyńskiego, innsbruckiego i zadarskiego, na terytoryum włoskiem w okręgach Trybunałów apellacyjnych medyolańskiego, bresciańskiego i weneckiego, rozciągnięte zostały także na okrąg austryackiego Sądu krajowego wyższego w Gradcu.

Ułatwienia, na które się w tym względzie zgodzono, razem zestawione, są więc następujące:

„Dokumenta, wygotowane lub uwierzytelnione sądownie lub notaryalnie, które z jednej strony prezydya Sądu krajowego wyższego w Tryeście, Innsbrucku, Zadarze lub Gradcu a z drugiej strony prezydya Trybunałów apellacyjnych w Medyolanie, Brescii lub Wenecyi legalizowały, mogą się obejść bez dalszego uwierzytelniania ich w poselstwie lub władzy konsulowskiej, jeżeli formułę uwierzytelnienia także i prezydya austryackich Sądów krajowych wyższych położyły w języku włoskim i jeżeli z dokumentów, które legalizowało prezydyum Sądu krajowego wyższego w Tryeście, Innsbrucku, Zadarze lub Gradcu, ma być zrobiony użytek w jednym z okręgów Trybunałów apellacyjnych w Medyolanie, Brescii lub Wenecyi, i odwrotnie, jeżeli z dokumentów, które legalizowało prezydyum Trybunałów apellacyjnych w Medyolanie, Brescii lub Wenecyi, ma być zrobiony użytek w jednym z okręgów Sądów krajowych wyższych w Tryeście, Innsbrucku, Zadarze lub Gradcu.

Od tego wyjmują się jednak dokumenta, podawane celem wniesienia do regestrów stanu cywilnego we Włoszech, albo na podstawie których uskutecznione być ma w Austryi wpisanie do metryk narodzin, zaślubin lub zejścia, albo też, jeżeli ma być udowodnione lub uzyskane w Austryi prawo należenia do gminy lub krajowość.

Dokumenta, do takich celów służyć mające, powinny być i nadal legalizowane w poselstwie lub urzędzie konsulowskim.“

Umowę powyższą podaje się do wiadomości jako obowiązującą.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi na miejsce rozporządzenia ministerstwa sprawiedliwości z dnia 22 kwietnia 1874 (Dz. u. p. Nr. 44).

Auersperg r. w. **Glaser** r. w.

115.

Rozporządzenie minist. sprawiedl. z d. 29 sierpnia 1878,

obowiązujące dla królestwa dalmackiego,

tyczące się rozciągłości władzy Sądów wojskowych.

Z powodu wojny rzeczywiście wybuchłej, postanowiłem i stanowię na zasadzie §-fu 7-go ustawy z dnia 20 maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 78) z mocą obowiązującą dla królestwa dalmackiego, że od dnia 5. września b. r. nastąpić ma zarządzone powyższym ustępem ustawy rozciągnięcie władzy Sądów wojskowych na osoby cywilne, do zbrodni, szpiegostwa i innych porozumień się z nieprzyjacielem, nieupoważnionego werbunku, nawodzenia żołnierza do naruszenia wojskowych powinności służbowych, nakoniec do zbrodni dawania pomocy do zbrodni wojskowych.

Glaser r. w.